

החברותא

בס"ד ערב יום-כפור ח' תשרי תשע"ד

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 464

פנינים יקרים

שש ועירה דם הפר לתוך המזרק שבו דם השעיר (סדר העבודה ביום הכפורים) תמהו המפרשים למה רק בחלק זה שבעבודת יוהכ"פ מזכיר הפייטן שנעשה בשמחה ובששון? מתרץ הרה"ק ר' דוד צבי מלעלוב זיע"א שהרי פר יום הכפורים היה קרבנו של כהן גדול ואילו השעיר הנקרב לה' הוא קרבנם של כלל ישראל. הכה"ג היה שש ושמח כשמעריבים את דם הפר עם דם השעיר כי אז חוזר הכה"ג להתכלל בתוך קהל עדת ישראל ולהיות עמם בכפרתם.

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו (ויקרא ט"ו) ר"ל הגם שהיום נקבע על ידו יתברך ליום סליחה וכפרה אבל עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם כלומר גם אתם צריכים להשתדל בדבר...

איתא בנמרא ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו. פירוש הדבר כי כל המצוות ומעש"מ שהאדם עושה ברצון הטוב ובשמחה הוא הנכתב בספר חיים שיש בו חיות ושמחה - ומה שהאדם עושה ח"ו בעצבות הוא אשר נקרא ספרי המתים כי הוא בלי חיות. בימי עשי"ת הם ימי רצון להעלות כל המעשים אשר נעשו בכל השנה גם המצוות שנעשו בלי חיות. וזהו הפירוש ספרי החיים וספרי המתים פתוחים לפניו.

(מתוך תפארת שלמה)

ענין הסוכה שציונו השם יתב"ש לישיב בה, לבא על ידה להכנעה עצומה שבזה זוכר שהוא רק כגר בארץ... ודירתו בעוה"ז דירת עראי כסוכה במלונת... ובא להכנעה גדולה ונעשה אצל עצמו בחינת 'אין' שהוא ראשית הבריאה. ועי"ז ממשיכים החסדים, ולכן אברהם איש החסד שמידתו להמשיך חסד ורחמים המשיך רחמים וחסדים ע"י מצות סוכה.

ארז"ל שיאמר להם השי"ת לאומות העולם מצוה קלה יש לי וסוכה שמה, וכל אחד עושה סוכה בראש גגו והקב"ה מקדיר עליהם חמה והם בועטים והולכים (עבודה זרה ג.) והטעם כי לעתיד יוציא הקב"ה האור מהגתיק כלומר מהכסוי אל הגלוי וירגישו אומות העולם גודל התלהבות וקדושה ולא יוכלו לסבול, לא כן עם בני ישראל שהורגלו בקדושה לא ימנע מהם האור הגדול אדרבה בעלות הלהב יתחברו לחיות רצוא ושוב... (הרה"ק מברדישוב זיע"א)

אתרוג ר"ת אל תבואני רגל גאווה ואיתא במדרש דבאתרוג מרומז - הקב"ה עץ פרי הדר - הוד והדר לבשת וכתיב ה' מלך גאות לבש דענין האתרוג לתת הגאווה והכבוד להשי"ת. ללמדנו שאפילו מי שעולה לגדולה שלא יקח לעצמו כי ה' מלך גאות לבש, ואדרבה ישפיל עצמו יותר.

יש להתעורר מנמילת האתרוג להצניע לכת שלא להתפאר באתרוג המהודר שלו אף שקנהו בדמים מרובים, אלא יכון בהדרוך המצוה רק לשם שמים. נתבונן בדבר ונראה שכתוה"ק לא מוזכר האתרוג אלא ברמז עץ פרי הדר. עוד נתבונן שעץ האתרוג חלש מאד ובכל זאת נותן פרי כל השנה, והוא בכח השפלות.

(מתוך אוסרי לנפן)

לדעת החברותא אמרנו אלף החביוס ואלף במ ישראל

אלף שנה וזכונתה

שנה טובה ולחברתה גלי אגולה טובה

שיחת הרא"ש זיע"א בתקופת אלחאת ירכ"פ פאבא לזאס ע"ה א.א.

חוטאים ולא מבינים. כל אחד הולך בדרכים שלו מבלי להרגיש ("פאָקטאָמט"), ושקוע בתאוות שלו, ולא רוצים להבין שאנו חוטאים לפני השם, ובגלל זה הם לקחו את ארץ ישראל. ועד היום אנו ישנים ולא התעוררנו מהשינה. עד היום איננו רוצים להכיר את הפגמים שאנו פוגמים. כולנו שקועים בטמטום הלב, וכבר הגענו לכך שאנו לומדים מהמעשים של הגויים, "ויתערבו בגויים וילמדו ממעשיהם". דוד המלך אמר: "עד מתי תאהבון ריק תבקשו כזב סלה", עד מתי נהיה שקועים בכזב ולא נתעורר. הרי יש לנו את הזכות העצומה לחיות עם הצדיקים שעבדו על עצמם, הם מחכים עלינו בכל רגע, והם בוכים יחד עם השכינה על המצב שלנו. מי שרק היה יכול לשמוע את קול הבכי של היללה של "רחל מבכה על בניה" היתה נשמתו פורחת ממנו מיד בהתחלה. כזה צער יש לשכינה עלינו. רק מה היא יכולה לעשות כאשר אנו כולנו בבחינת שינה, אנו ישנים בטמטום הלב ולא רוצים להתעורר.

לכל אחד יש דמיונות שמביאים לשנאה בין איש לרעהו, ואף אחד לא מעונין להכיר שאנו חיים בדמיונות, ולהודות באמת שאנו לא אוהבים אחד את השני. הדמיונות הללו נובעים מכך שהאדם הוא אין, וכשהמחשבה שלו מתחילה לשוטט לכיון של החבר הוא חושב שהחבר פוגע בו. המחשבות הללו לא נובעות ממנו, זה השנאָרץ יָאָר, המלאך המוות, שמכניס לו את המחשבות הללו, זה לא הוא. אלו הם המחשבות שעליהם אמר דוד המלך "רבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' היא

לדאבון ליבנו במלחמה הזו נפלו הרבה. מהאחים שלנו. ליהודים רבים קרו אסונות. אבות, אמהות, אחים ואחיות נהיו אומללים. אך הלבבות שלנו התאבנו ולא מרגישים את האסונות. אנו צריכים לחיות את האסונות הללו. כאשר ח"ו קורה אצל מישהו אסון הוא מאד שבור, כך אנו צריכים להרגיש, כמו שאחים שלנו נפלו. הם המצילים האמיתיים שלנו, הזכות שלהם עומדת לנו להצילנו. אם חס וחלילה לא היה לנו את הזכות שלהם מי יודע מה היה קורה איתנו עכשיו, ולכן כולנו צריכים להרגיש אותם. שהחללים הללו הם הצדיקים האמיתיים, והם המליצים זכות עבורנו, שהרי הם נהרגו בשביל כלל ישראל. ולא משנה מה הם היו קודם, הם הצילו את כלל ישראל. ואם המציל נפש אחת בישראל הרי הוא בן עולם הבא, כל שכן אלו שמסרו את נפשם והצילו את כלל ישראל. ואיתם הלכו הנשמות של הצדיקים האמיתיים שמחפשים אחר הנידחים בכל האמצעים. אין לנו בכלל מושג מה קרה איתנו, ואיזה ניסים היו לנו. כולם ישנים ושוגים בחלומות ולא יודעים איזה גזר דין קשה היה עלינו בשנה זו, והקב"ה עזר לנו והציל אותנו בזכות האחים הקדושים שלנו. זכותם היא שעמדה לנו. הם לא הלכו מעצמם הכל נעשה מלמעלה. וגם זה שארץ ישראל נפלה בידי אלו שאינם נוהגים בדרך אבותינו הקדושים.

למה הציונים לקחו את ארץ ישראל? הם לא אשמים, החטאים שלנו הם אשמים, כמו שאמרו אחי יוסף "אבל אשמים אנחנו". דעו לכם אחים יקרים, לא הציונים אשמים. אנו

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

464
ג

המשך מעמ' קודם

היסוד שלנו של "שפחה על הים". דהיינו שאנו צריכים להכיר שאנו בחינת שפחה, ועל ידי זה נוכל להשיג את בחינת הקדושה. כי אם נחיה בגדלות שלנו שהרבש"ע עזר לנו לא נוכל להשיג את הקדושה. רק ע"י שנחיה באין שלנו, כמו דוד המלך, ומשה רבינו שאמר "ונחנו מה". לפני בריאת העולם קטרגו המלאכים "מה אנוש כי תזכרנו" הוא הרי "אין", ומשה רבינו שאמר "ונחנו מה" הגיע לתכלית השפלו ת של "מה אנוש", ועל ידי זה זכה ש"מבשרי אחזה אלוקה". כל המהות של העולם היא מציאות הוי', ואיך אנו נוכל להכיר מציאות זו? ע"י שנהיה באחדות ונתקבץ ביחד, אז נזכה להשקיט את המחשבות הרעות בבחינת "לך דומיה תהילה", ולא נקבל את המחשבות הללו שממדרות לנו את החיים, והביאו לכוז גלות שבכל דור נשפך דם כמים. כמה זמן יש ממתי שהושמד הלב של היהודים, שש מליון יהודים נהרגו ועשו מהם סבון, ומה קבלה על כך גרמניה ימח שמם? הם הולכים ומצליחים והמטבע שלהם חזק.

אוי וי, גיועלד, רבונו של עולם, הרי נתת לנו כזו זכות גדולה. עכשיו הרי יש לנו זכות לטעון: מה עשית לעמך? משש מליון יהודים עשו סבון! ומה אתה נותן לאלו שכך עשו? הכל טוב! מה זה יכול להיות? למה אנו שקועים כל כך בגלות? עד מתי תאהבון ריק תבקשו כזב סלה? עד מתי תוליד אותנו בכזו גלות? רבש"ע, גאל אותנו. יש לך הרי כאלו זכויות עבורנו. הרי נתת לגרמניה ימח שמם כ"כ הרבה טוב אחרי שהרגו שש מליון יהודים. באיזה זכות נתת להם את זה? אם להם נתת תן גם לנו בזכות הזו ותגאל אותנו. הרי נתת

תקום". אם היינו מכירים בזה היינו אוכלים את עצמנו, וקורעים מעצמנו חתיכות שלא לקבל את המחשבות הללו, ולא יהיה פירוד בין האחים. אבל כמה כואב שכל אחד מונח באין שלו, והוא שקוע בתאוות שלו, וברדיפות שיש לו מהיצר הרע, והוא לא רוצה לעשות את חשבון הנפש אפילו רגע אחד, אפילו לא 'אין' אחד, ולכעוס על השטן ולשנוא אותו על מה שהוא עושה לנו, ולהרגיש את השנאה של "תכלית שנאה שנאתים כאויבים היו לי" כמו שאמר דוד המלך. אנו כולנו פצועים ושבורים ומדברים אחד על השני. אבל מה יש לנו לדבר הרי אנו שלמים. הרי יש לנו את הצדיקים האמיתיים שעבדו על עצמם, שבזכותם אנו חיים ממתן תורה ואילך, ובזכות שלהם מצליחים המלחמות. ואם כן למה נופלים כל כך הרבה נפשות וכ"כ הרבה דם נשפך? התשובה: זה החטאים שלנו. אבל אשמים אנחנו.

אם היינו מכירים את האין שלנו, והיינו חיים בטוב אחד עם השני, מתוך הבנה שאיך יתכן הדבר שלפני רגע דיברתי עם החבר בידידות וכ"כ אהבנו זה את זה, וכעבור רגע הוא מביט בי ככה בפנים אחרות. מה קרה פה? נכנסה בו מחשבה עלי, והוא חושב שאני עשיתי לו רע, והוא שוכח שזה רק מחשבה שלו. מחשבה, שהגנג הזה, הכלב הזה, (כמו שדוד המלך קרא לו "כלב יחידתי"), הכניס בו. והוא לא יכול לחזור אליו ולהגיד לו: "אחי היקר, זה שקר, אני אוהב אותך כמו קודם. מה קרה לך. הטומאה נכנסה בינינו, והיא רוצה להפריד בינינו, היא רוצה להאריך את הגלות".

לכן אנו צריכים לעבוד על עצמנו להכיר את

בעל הרחמים, השב אותנו בחזרה אליך ותן לנו את השלימות. יש לנו את הזכות של האמת, ואיך, ואתה הבטחת לנו שתגאל אותנו, ואתה הוא בעל הרחמים - רחם עלינו ותראה לנו איך לעשות תשובה לפניך. עד מתי יצחקו מאיתנו כל העמים, עד מתי הם יתלוצצו עלינו, ועד מתי הם יצביעו עלינו. עמך הקטן שהבטחת "והיה כעפר הארץ" איך אנו נראים? כולם חותכים בנו. רבש"ע, עד מתי תמסור אותנו בידים של מלאך המוות, שים קץ לדבר, והבא את הישועה האמיתית והגאולה האמיתית.

המשך יבוא אי"ה

למי שאינו שווה כלום. בגלל שהוא משומד ועשה סבון משש מליון יהודים, בשכר זה נתן לו, תן לנו גם כן באותה מידת הטוב. אתה צודק במשפט שלך, אבל תגאל אותנו. עד מתי ישפך הדם שלנו. רבש"ע, רחם על עמך ישראל. רחם עלינו וגאל אותנו מהגלות המרה. מה יהיה לך מזה שתעשה לנו עוד גלויות. איך אנחנו נגיע לתשובה. הרי בראת את האנשים הללו שנגיע לשלימות שלהם ובזכותם תציל אותנו שכולנו נעשה תשובה, וכל הניצוצות שנדחו ונתפורו יתאספו בזכותם. הוי רבונו של עולם, עד מתי תהיה הגלות? עד מתי תשפוך את הדם שלנו? נכון, אנו באמת גרמנו את זה, אבל אתה הוא

הודעות נחוצות לימים הבעל"ט

בעיו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אהה"צ
ביום ראשון, יום השנה של מו"ר ר' אשר זצ"ל זיע"א יתקיים כנס חברים
בשעה 3.45 בצהריים אמירת תהלים בציון בשעה 5.15 אהה"צ יהי רצון
בשעה 5.30 מנחה בשעה 5.45 סעודת מצוה באולמי גוטניק
בחוה"מ סוכות אי"ה תתקיים שמחת בית השואבה ביער קנדי
ביום שני, ד' דחיהמ"ס תתקיים אי"ה נסיעה למירון - היציאה בשעה 12.00 בצהריים מרח' החשמונאים
בליל הושענא רבה אומרים תהלים בהר ציון בציון דוד המלך ע"ה
הקפות שניות יתקיימו אי"ה ביער קנדי במוצאי שמחת תורה

שהשמחה במעונם

הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר צבי ראנד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שמעון קורנפלד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר חיים לייב ווינשטיין ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שלמה ווינשטיין ומשפ' להולדת הבן

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' עדני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס:

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זיע"א

נלב"ע מוצאי יום כפור י"א תשרי תשס"ד ת.נ.צ.ב.ה.

